

48. szám.
November 27. 1875.

Megjelenik minden **szombatnapon** másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan. dec. 8 frt, 6 hóra 4 frt, 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16. kr.
Előfizetheti minden postahivatalnál és könyvtárban. **Kiadó-hivatal:** Pest bará-
tok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja:** 5 hasábos nempareille sor 10 kr.
Hirdetések felvételnek: egyedül **Láng Lipót és társa**, I. nemzetközi hirdeté-
sek felvételi irodájukban **Budapestben**, FÜRDŐ-UTCZA 1-SŐ SZÁM.

XXVII kötet.

A z e l s ő ö s z h a j s z á l .

MÉG igen élénken emlékezem arra a cselekedetemre, mikor legelőször mentem a borbélyhoz borotválkozni. Alig van még hat esztendeje. Épen tizenegy száz szőr lengett államon, midőn elérkezettnek láttam az időt, hogy mint »fiatal ember« kilépjek a nagy világba. Meg kell azonban vallanom, hogy nem minden scrupulus nélkül tettem ezt. Míg az a tizenegy száz szakál 2 millimeternyi hosszúságból (illetőleg rövidségből) akkorára nőtt, hogy levágott körmű újjal meg lehetett csipni, sokáig fontoltam a dolgot — szakálhúzogatva, mint a hogy a felnőttek szokták, míg cselekvésre határozottam el magamat. Tükör elé állva négy lépésről nézgettem, ha vajon meglátszik-e már annyiról; bizalmas emberektől megkérdeztem, hogy az állkapcsom végén, a fülem alatt, nem látnak-e valami feketeséget, s csak a többszörös igenlő válasz után indultam el a borbélyhoz — nagy szivdobogás közt: hátha kinevet.

A férfiúkor ez előhírnökéről annyi rossz verset írtak már, mióta Phöniciában az írás mesterségét fölfedezték, hogy én valóban csudáalom, mikép én is hasonló tette nem vetemedtem. Valami jó genius azonban megörzött ettől s az »élet zajgó tengerét« nem csapoltam kadenciákba, sőt a mit még senki sem vallott be

magáról, eszemben sem volt azt cselekedni, pedig a poeseos professor eleget zaklatott érte. Legfőleg az a gondolat fordult meg fejemben, hogy no! nekem is lesz már eztán mire adósságot csinálni.

Erre a gondolatra pedig nem az ismeretes közmondás vezetett, korántsem. Okoskodás útján jöttem erre. Süldő poéták verseiben ugyanis mindig azt olvastam, hogy a serdülő szakál, az tulajdonképen nem más, mint a férfúkornak legbiztosabb záloga. Ha zálog, gondolám, s még hozzá biztos, akkor arra adnak is valamit, s csakugyan ilyen financzműtétet azóta nem egyszer kísérlettem meg véghez vinni.

Az emberséges szakálverő volt az első áldozat, kien a próbát megejtettem. Ő hitelbe aratta le állkapcsomról azt a 11 száz szőrt s mielőtt megfizethettem volna neki munkája díját, elköltözött oda, a hol a nap-sugárból van a megdicsőült lelkek szakála, hol nem ismerik a borotvát és a szappant, s a köppülyözés és érvágás teljesen fölösleges mesterségek.

Az első kísérlet ily fényes sikere kire ne hatott volna bátorítólag? Én ráam igen. Tanuskodjék róla az az ezüst szál, melyet ma reggel téptem ki bal halantékom-ból, s mely itt fekszik most előttem a fehér papirosom, keresztülszegve a fekete betűket, mint ahogy az ezüst-ér

keresztülsegi a bányában a körülötte levő barna közetet, biztatva a bányászt, hogy lesz ott még több is, csak dolgozzék szorgalmasan.

Bizony lesz ott még ilyen több is!

Mint az első sárga falevél, mely a sétányon morfordírozónak orrára pottyant, kísérteties zörrenéssel figyelmzetteti a boldogtalant, hogy a ragyogó nyár immár elmúlik, s a szomorú ősz....

De vajon hányadik penna már ez, mely e phrázist lemácsolja.

Az első sárga falevél: — az első ősz hajszál; az első fakadó rügy... ugyan úr isten, mihez is hasonlít ották ezt? Bizony nem jut az eszembe; de ha az ősz hajszál hulló falevél, a serkedő szakálnak bizonyosan fakadó rügynek kellene lenni.

Pedig dehogyan! Az első korán kibúvó zöld levél után, melyet Szervác-Pongrácz-Bonifác dérborotvája hamarabb lenyes, mint az első 11 szál szakálat, a hitelbe dolgozó borbély, — mondom ez első zöld levél után a tavasz következik; a serkedő szakál után azonban — korántsem az élet tavasza. Az már ekkor lejárt. A zöld levelet, ha elüti is a dér, mégis a nyíló virág, a lanyha szellő, meleg eső előhírnöke az, míg azt a 11 szálát bár tépesd ki gyökerestől, a nyár következik az után már, a munka és a — zivatarok évadja.

Minden sántasága daczára, nem lehet csudálkozni azon, hogy ez a hasonlat megteremt. Mert köztudomás szerint az ember saját elméje szüleményei iránt sokkal elnézőbb, hogy sem azokban a hibát észre vegye. Más már sokkal hamarabb észreveszi azt, s épen ezért tesz elöttem rendkívül csodálatosnak, hogy az epigonok ezt a sárga falevélről szóló sánta hasonlatot oly pogányul elkoptatták. Mindenik azt hitte, hogy az övé.

Hogy így el fog-e koptatódni ez a hasonlat, a mit én most leírandó vagyok, nem bizonyos, az azonban kétségtelen, hogy elöttem még nem használta senki, s így netalán sántasága iránt én épen olyan vak vagyok, mint volt a »sárga falevélről« szólnak megteremtője az övé iránt.

Nem mindennapi ötlet az ember fejét egy kofa áruló-deszkájához hasonlítani. — Hanem hát minden további bejelentgetés nélkül hadd jöjön maga a dolog.

Pörpatvarban megaggott kofák előtt halommal fekszik a mosolygó szőlő, barack, alma, körte, szilva és a többi. Azon évszakban, mely a többtől úgy különbözik, hogy ekkor nem a felhő csinál sarat az útca porából, hanem a vízvezeteki igazgatóság kaucuk csöve, a nyalánkságoknak kizárólag ez a fajta uralkodik

a kofaasszonyságok birodalmában. A különböző kosarak és szakajtókból arany és rubinszin pyramisok, átlátszó sárga és hollófekete fűrtök magaslanak ki, mint valami iskolás gyerkőc fejéről, kinek búbját az édes anyja az előbbi nap estéjén mosta meg apolló-szapannal.

Sok ideig háborítatlanul, büszkén emeli a deszka a kosarat és szakajtót, nem is álmódva arról, hogy ezek uralkodásának egyszer vége is lesz, mint a gyerek-fő nem álmodik arról, hogy a fent hordott fekete vagy szösze fűrtök emelése helyett, egykor gubanczos deres kőc alatt fog meggörbedni.

Egyszer aztán megjelenik a deszkán egy szerény kis csésze, mogyoró-nagyságu, fakó krumplicukor-darabokkal. Szerényen húzódik meg a »pult« hátulsó sarkán egy nagy szöllős kosár árnyékában. Szerény magaviselete daczára is azonban egész megjelenéséből kitetszik, hogy azzal a tudattal tette lábát e térre, hogy onnét az előbbi birtokosokat leszorítja. És valóban a többi nagy kosarak, terjedelmes szakajtók büszke szőlői, ragyogó szilvai és barackjainak napjai most már megszámlálvák. A fakó cukor föllépte azok pusztulását jelenti.

Eleinte még úgy látszik, hogy nem bírja megtartani azt a kis tért sem, a melyet meghódított. Kíváncsi gyerkőcök, nyalakodó szolgálók, kiknek nyelve a gyömölessav üdítő ízét már megunta, hamar elkapkodják a csésze tartalmát, s ő kegyelme megjelenése után rövid időre csakhamar újból leszorul a térről, melyet meghódítani lépett föl.

De mintha erre csinálták volna azt a közmondást, hogy »sub pondere crescit palma« a csésze megjelenik csakhamar újból és pedig néha másod magával, vagy legalább gazdagabb tartalommal, s már egy lépést is tesz előre a hátulsó sarokból.

És ezentúl mind nagyobb-nagyobb tért nyer, annyival is inkább, mert akadnak társai kik hódító munkájában segítségére vannak. A pattogatott kukorica természetes véd- és daczszövetségese, s ez már nem szerény csészében, hanem öblös szakajtóban, vagy hosszú dereku, vaskos zsákban teszi az első vizitet, s kettőt, hármát is leszorít egyszerre az előbbi birtokosok közül. Majd beállít a fakó dió, a piszkos-szürke aszalt vaczkor, melyek halomban henyélnék az előbbi barackos kosarak helyén, — az ecetes uborka vászonszinű fazekakban s végül mintegy kaczerkodásul néhány ibrik pirosra és sárgára festett cukorhalmaz, mint mikor a hűvén ember ősz haját fiataliszinűre festi.

A régi birtokosok megfogyva összeaszva egy-egy szögletben szorokonkodnak még egy ideig. Egy zacskócska aszalt meggy, egy pár kötés megtöpödt, szálló és néhány fanyalodott képű alma hirdetik még darabig az egykori virulás emlékét. Végre elpusztulnak ezek is, s a szürke fakó szín nyer uralmat a széles esernyő bordái alatt, mely nem a naptól védi már az alatta levő holmit, mint a kényes bőrű elődököt a nyáron, hanem a hulló hótól, mely eltemetéssel fenyegeti az egész telepet. —

Igen! az első szál után következik a többi. Hiába téped ki kíváncsian, mikor egy szép reggelen fészülködés közben megpillantod, ott a bal füled körül, épen a szakál végén. Ez az első még elbujt egy vastag csimbók közepébe, szerencse hogy megláttad. — Vig társaságban jó barátaid egyszer csak azzal lepnek meg hogy:

— Nini! Ez az ember őszül.

S a kíváncsi felfedező azonnal kirántja a fehér szálát a többi közül, valahonnét hátulról a tarkódról. Azt hiszi, hogy újságot mond. S te csakugyan tetteded magad, hogy most értesülsz először a dologról, mert hát olyan jól esik csak két hetet is eltagadni az embernek a háta mögött levő korból.

Ez új jelenség; a mit csak az első ősz hajszál fölfedezése után tapasztal az ember önmagán. Azelőtt szeretjük tóditani éveinket, a hol csak hazugság nélkül tehetjük. Szinte jól esik azt mondani, mikor huszadik évembe lépsz, hogy most már 20 éves vagy pedig, hogy az légy, addig még legalább 11 hónapnak kell eltelni. Amaz intő fehér szál megjelenése után azonban, még mikor két hét hija van is a 25 évnek, könnyebben esik lelkednek azt mondani, hogy 24 éves vagy.

S közben, ha valaki egy-egy előbukkanó fehér szálát kitép, mindannyiszor végig játszod a meglepetés komédiáját, mindaddig, míg egyik jó barát másodszer pillantja meg az ominozus »hírnököt.«

— Ohó! engedelmet kérek, de így nem sokára nem lesz mit kitépnetek, már pedig csak hadd legyek inkább deres mint sima tarkójú.

Valóban megváltoztatja az ember világnézetét ez a mohón kitépelt fehér szálacska. Mint mikor a tolvajczimborák addig kóstolgatják a zsidó borát, míg egyszer csak azt veszik észre, hogy szürkülni kezd kelet felől az ég. Nosza rajta, nyakra főre, ígyuk ki, a mi még a palack fenekén van, s azután lássunk dologhoz, hisz még semmit sem szerzettünk. (A verwaltingrathok korszakában nem lesz talán visszatetsző ez a hasonlat.)

Olyan az a kitépelt fehér hajszál ott a fekete betűkön fektében, mint egy riktó kérdőjel, még a pont is

ott van alatta egy kiszakadt bördarabocska képében. »Mit tettél eddig, a mi az engem megillető reverentiát kiutalványozza?« »Lesz-e fedél, a mely engem és társaimat az idők viszontagságaitól megóvjon?« »Vagy ha mi is kihullottunk, lesz-e surrogátparóka, mely helyettünk a letarozott tarkót melegen tartsa?«

Az elmerengés óráiban egyike másika e kérdéseknek lehet, hogy már előbb is felmerült előtted. De óh áldott könnyelműség! te segítettél akkor ezeket elodázni. Meg osztán könnyű volt e kérdéseket egyenként elkergetni, de mikor így csapatosan jelennek meg, akkor osztán nincs előlük kitérés.

Ha könnyelműn kitéped az első hírnököt, jön a második, a harmadik . . , tizedik, s a deres fő, mely, reggelenként a tükörből eléd bámul eszedbe juttatja azt a másik derest, az életet, melyen az első huszonötöt immár ma holnap végig hegedülik rajtad s te még csak be sem mehetsz a bíró elé, hogy megköszönd neki az »intést,« hanem lovagolnod kell tovább a csikót míg kitelik a másik, harmadik huszonöt.

Megvallom, nagy bolondság tőlem az életet deresnek nevezni, mert azért, hogy pl. nekem, vagy másnak olyan forma volt nem következés, hogy aki féderes hintóban jutott el az első ősz hajszál állomásaig, hogy mondom az ilyen előtt neveltségessé ne legyek e hasonlattal. A keserűséget jobb ha magának tartja meg az ember, s csak azt mondja el, a min a többiek nevetnek. Meg osztán könnyű a kesergőt lefőzni avval a régi mesével, mely a galyszedő öregről és a halálról szól, s a melyben minden világgyűlölő szerint is nem kevés tanulásig rejlik.

Igaz ugyan, hogy kellemetlen a hideg vízbe ugrani, még a legforróbb nyári napon is, de ha valaki hátulról beletaszit, bár eleinte sziszakolsz, nem kívánczol ki belőle egy hamar. Így volnánk a léttel is. Sziszakolunk bizony eleget, midőn az első szippantás tudónket kifeszíti, s az az első riktás, melylyel a szánkba nyomuló kellemetlen híg elemet megrezegtetjük, nem hiszem, hogy goromba káromkodás ne lenne az ellen, a ki akaratunk nélkül ide taszitott. De a hidegség csak hamar elmulik (tulajdonképen mi szokjuk meg azt,) s az első mozgás a mít a vízben teszünk, nem a part felé való törekvés, hanem arra belebb, belebb, oda, a hol a folyó ragad, s szerencsétlenségnek tartanók idő előtt a partra vetetni.

Csak jertek tehát ti deres szálak, úgy is nagy szükségem van még szerencsehajra!

KORDA JMRE.

Tallérossy Zebulon levele

Mindenváró Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram!

MARMOSD nem tudom mihez tarcsam engemet? Sehogy se nem tudom kieszelni: kit személyel van-e dolgom vagy csag egyel?

Olvastam tunyilik gyönyörű brosurat, akibe proponalva van, hogy magyar honvédek el kel eresztenyi, magyar országgyűlíst pokolba kergetnyi, delegátiót sprengolnyi, képviselőket Bicsbe centralparlamentba felhajtanyi, osztrak magyar monarchianak nevit »Kaiserthum Oesterreich«-ra belügyminiszteri engedelem nélkül is átmagyarositanyi, — akor leszünk aztán boldogok. Egész projectum titulusa ez: »Magyar kiegyezés revisiója.« Irta Helfert. No ez egy.

Mar most az országgyűlisen halgatom beszidet. Delegatiót kel pokolba kergetnyi, osztrak hadsereget haza eresztenyi, nimetet országba be nem bocsatanyi, kiralyt magunknak Budara lehoznyi, szipen megkirnyi, agyon oda ami Lajthan tul van, kit burkusnak, kit muszkanak, kit taliannak, megmarat riszinek neve legyen osztrak magyar monarchia helyet »Magyar birodalom.« Ezeknek a szip beszideknek titulusa: Osztrák kiegyezés revisiója: Szonokolya Helfy.

Hat in aztat nagyon jól tudom, hogy ha hegyet keresztul furnyi akarunk, kit ellenkező oldalon kel kezdenyi. De vige mig izz az, hogy elenkező irányok hegy közepibe találkoznak egymast.

Ilyen lehet ez izz. Mindakető kiegyezés revisiójába lyukagya ki magát.

Hanem mar most in nagy zavarba vagyom az irant: hogy Helfert-e Helfy, vagy Helfy-e Helfert?

Merd azt izz halotam, hogy Naczi barátom »Helf« volt ugyan mindig, — de nem mindig volt »y«, hanem volt eczer »er« izz. Mar pedig Helfer meg Herfert között nincs mazs különbsig, mind hogy ez a masik van casus accusativusban.

Anal nagyobb tehát gyanu, hogy Helfert brosurajat Helfi Naczi barátom írta, hogy ra

ne ösmerjük, rigi alneve alat. Hanem persze. olyan rigi rokat mint in, nem szedi ra farkasbörü barany.

Nocsag alya elő nekem azután Naczi, hogy ő »magyar-magyar.« Előrukolom brosuraval is kimutatom, hogy »osztrak-osztrak.«

Ezen leleplezisemet kirem tartanyi titokba. Tartogatnyi akarom Naczinak meglepetésre Krisztkindlinek.

Alazatozs szolgálja!

T. Z.

Az országházból.

»Ha a kormánynak megszavazzuk a 200,000 frt rendelkezési alapot az egész évre; de a kormány már áprilisa elkölte s akkor megbukik, s az utána jövő kormánynak nem hagy a rendelkezési alapból semmit: mi lesz akkor? ki mond erre kadenciát.«

Helfinek nem alapos aggodalmára a tisztelt ház nem találta meg a kívánt kadenciát. Pedig nem lett volna boszorkányság találni.

Egyszerü nyitja ván a dolognak: ne méltóztassék a kormányt már aprilisben megbuktatni.

*

»A kik a kért összeget megszavazzák, méltóztassanak föllállani; — mondja az elnök egy ülésben negyvenharmadikszor.

»De már ez nem igazság, — kiált fel Remete Géza — nekünk már a derekunk fájdul bele a felállongásba. A méltányosság azt követeli, hogy most már az elnök így tegye fel a kérdést: »A kik a kért összeget megtagadják, méltóztassanak felállani. Had tudják meg azok is, mi a derékfájás.«

*

Vita volt a felett 9-től 2-ig, vagy pedig 10-től 3-ig tartassanak-e az ülések?

Az első indítvány volt a Madarászé, a második a Zsedényié.

Szavazásra került a dolog, Madarász diadalmaskodott.

— De már most bizalommal nézek a nemzet jövője elé, — mondja Boda bátyánk Kemenesaljáról — többségben vagyunk, a kik belátjuk, hogy ha a némettel kikötünk, korábban kell kellünk.«

*

Beszél a dispositions-fond ellen előbb Madarász

Jenő, a fiú, aztán mindjárt utána Madarász József, az apa.

— No ez aztán igazi »filius ante patrem« — jegyzi meg az előadói széken Hegedüs Sándor.

*

Steinacker Ödön és Zay Albert nevezetesek arról hogy nem tudni rólok: németnek jobbak-e, vagy magyaroknak rosszabbak?

Az általános budgetvitában Steinacker fejtegeti 15 évi száműzetése szomoru napjait. Zay Albert sugja a beszédet. Malheur nem esik.

Jön a rendelkezési alap. Akkor megváltozik a szerep. Zay Albert a szónok, Steinacker a sugó.

Hanem Ödön nagyobb ravasz. Irigylitársától azokat a babérokat, melyeket a »Siebenbürger Taglatt« osztogat.

Igy aztán a következő mondás származik a sugás után:

— Én a kétszázezer forintot sokallom, de megszárazok ötvenszázszáz ezer forintot.

Ama bizonyos eszmadia és felesége kérdései és feleletei.

— — (Don Carlos egyszer az igazi hazafi a talpán. Lám, tudva azt, hogy hazája Cuba szigetén háborut visel, s hogy még Amerika is beleavatkozhatik: nagylelkűleg békét ajánl királyi öcscsének.) Hiszen Carlos ő kigyelme akkor is tudta, hogy hazája Cubában harcot visel, mikor Spanyolországra tört. Hát akkor mért nem volt olyan nagy hazafi, hogy várt volna a lázadással, míg a cubai háborúnak vége lesz?

— — (Legszebb azonban az a távirat, melyben jelentik, hogy amint Amerika elolvasta a Don Carlos levelét, úgy megijedt, hogy azonnal állást változtatott.) Ijedtében bizonyosan megszökött Ausztráliába.

— — Caradocnak, Radamantnak, Bucefalusnak és a Caligula szenatorrá tett lovának párja akadt. Most licitálták el Párisban azt a csatamént, melyen Lulu Saar-Louisnál vitézkedett. (Jaj, csak ne valami osztrák generális vette volna meg.)

— — Most már hát nem szabad többet haragudni a Miletics »Zastavájára«, akármilyen goromba lesz is. (Miért nem?) Mert az e heti esküdtszéki tárgyaláson küldt, hogy azokat a szép vezércikkeket Miloszavljevics írja bele, aki rangjára nézve télen kályhafűtő, nyáron napszámos, üres óráiban pedig lapszerkesztő.

SZELLEMDUS ÉLCEZEK A TRAFIK SZIVARRÓL.

— Eregeti a Nemzeti Hírlap. —

Hétfő. Egy cserepező szabadalmat nyert éghetetlen házfedélre. Ennek azaz előnye is megvan, hogy könnyű, — állván kétkrajczáros trafik szivarból. (Ez az élcz különben az 1863-iki Bolond Miskában is benne volt. No nem tesz semmit. Bis repetita placent.)

Kedd. A halálbüntetést megint behozták. Csak hogy ezentül a kötél helyett a sokkal előnyösebb mérgezést használják. Az elítéltek egymás után három két krajczáros trafik szivart kel elszivni.

Szerda. Uj nemét fedezte fel az amerikai párbajnak két fiatal ember. Aki a feketét húzta, arra kötelezte magát, hogy ezentül kétkrajczáros trafik szivart szí.

Csitörtők. Egy dugsgazdag bankár megbukott. Vagyonát a kétkrajczáros trafik szivar mellett elfogyasztott gyufa emésztette föl.

Péntek. Az orvosi egyetemen a multkor egy két krajczáros trafik szivar hulláját bonczolták föl. A hullabelsejében egy egész drótos tótot sikerült felfedezni.

Szombat. Alapos chemiai analysis után sikerült fölfedezni a kétkrajczáros trafikszivarok éghetetlenségének a valódi okát. Ábrányi Emil verseiből vannak csavarva.

Vasárnap. Azokat a szülőket, akik fiaikat feladták a Józsefműegyetemre figyelmeztetjük, vigyék el őket onnan mielőbb, mert ott életük nincs biztonságban. Az előadások alatt százával fogyasztják a két krajczáros trafikszivart. Ha a szülék idejekorán nem intézkednek, a rendőrségnek kellend közbe lépni s közegészségi tekintetek mián a műegyetemet bezáratni.

P. S. Valaki csodálkozik, hogy a kétkrajczáros trafik szivarok ellen annyi kétkrajczáros maró élczet vagyunk képesek pro- és reprodukálni. Nem csoda, kérem, kétkrajczáros trafik szivarok füstjéből vagynak taragval.

(Folytatása következik.)

Az Ér-mellék mély fájdalma.

Oláh a szolgabírónk!

Örmény faj a követünk!!

Zsidó a végrehajtónk!!!

Hova leszünk?... Jaj nekünk!!!!

A fekete kísértet.

HELFERT. Megjött az étvágyad, kicsi madárkám?

A HELYZETHÉZ.

JOHN BULL. No csak ugorj bele szaporán ebbe a bonyodalmas csomóba, aztán, ne félj semmit, egyuttal téged is megoldunk vele.

A terézvárosból.

Ilyen kereskedelmi városrészt se látott még a világ. Panaszkodik, hogy nincs pénz. Hát hogy volna, mikor maga teszi magát svarcz-czá.

*

Szederkényi pártját a szavazás megkezdésénél keresni kezdték, mint egy gombostűt. Nem találták sehol. Végül fölfedezték egy szandolinban a városligeti tavon.

*

Különben Szederkényi már előre tiltakozott azon feltevés ellen, mintha neki a terézvárosi savanyu szőlő akarom mondani, s z e d e r k é n e.

Krónikás adoma.

Hanem a pap...

Most, hogy a reactio újra kezdi emelgetni fejét s Helfert báró bebizonyítja, a három bércz és négy folyó hazájának hogy nincsen számára hely másutt, mint a kétfejú sas gyomróban: eszünkbe jut sok mindenféle abból a régi jó időből.

Mikor ő felsége, még mint abszolút uralkodó azt a nevezetes körutját tette, — B. község egy küldöttsége is eljött elébe tisztelegni. Z. szolgabíró volt a szónok.

Az üdvözlő beszéd után beszédbe ereszkedik az uralkodó a szónokkal, s kérdi a többek között, hogy minő a lakosság hangulata.

— Ó, felséges uram, nálunk a lakosság hangulata, mondhatom, kitünő — felelt Z. bácsi a legártatlanabb arczczal, — mind jó érzelmű egytől egyig, hanem a papunk, no az schwarzgelb.

I R O D A L O M.

— Strousberget utolérte a szörnyű nemezis. Friedrich is Braun berlini uraságok drámát szabtak belőle hét felvonásban. Annyiban különbözik e mű a többi tragoediáktól, hogy a hős benne nem az utolsó felvonásban, hanem már az első felvonás előtt bukik meg. Mondják, hogy még egy nyolczadik felvonás is tervben van, de annak elkészítéséhez a szerzők még nem nyérhették meg companistának a moszkvai hóhért.

Az „Ügyvéd bojtár.”

MÉRT nem csaptam fel szabónak?
Most lenne ujdonúj ruhám!
Lánykámmal a »Diana Saal«-ban
Verném a pénzt a hét után!
Lettem helyette ügyvédbojtár,
Egy napra hitvány nyolcz hatos jár;
Kopik ruhám könyöke, térde,
Nem is szabad azt vennem észre!

Miért nem lett suszter belőlem?
Lehetne új czipóm nekem!
Csirizes tál — s a kaptafánál
Ülnék napestig csöndesen!
Lettem helyette ügyvéd bojtár,
Kocsiról számol — és gyalogjár;
Czipője rongyos, sarka ferde,
A pénzt főnöke rakja zsebre!

Mért nem csaptam fel én bakának?
Vón' ingyen »marczy« és »menage«!
Böven ellátna vacsorával
A Trézsi, Panna, s annyi más!
Lettem helyette ügyvédbojtár,
Az ebédből is kikopok már;
S a vacsora? Tilos portéka:
Alig jutok hozzája néha.

Bizony, bizony, jobb lenne most, ha
Volnék kereskedő segéd!
A Terézváros kapna rajtam,
S követnek is megtenne még,
Vagyok helyette ügyvédbojtár,
Ki, mint inas hűséggel szolgál;
Eset van, és sok, a szidásra!
A »nyakleves« van még csak hátra!

Már elmegyek nagy Hortobágyba,
Talán lesz »ott« üresedés,
Magasbra viszi dolgom isten,
S a fizetés sem oly kevés!
S tudok marhákkal bálni jól már!
— Hisz azért voltam ügyvédbojtár —
S ugy is mindegy; a princzipális
Akár »ügyvéd« — vagy ha »kanász« is.

Pitypalaty.

A megkülönböztetés.

X. asszonyságnak van két fia, az egyik egyszerű gazda, a másik az öreg asszonyság szemefénye, Pesten lakik, hivatalban van s nagyságosnak czimezteti magát.

Nagy örömmel fut be egy reggel a szakácsné.

— Tekintetes asszony, tekintetes asszony! tessék csak kijönni, haza jött a tekintetes ur.

— Honnét? kérdi csudálkozva az asszonyság, hisz ma még kint sem volt a házból.

— Nem István urat értem, kérem alásan, de azt a másikat aki Pesten lakik.

Erre az asszonyság nagy mérgesen rá rivall:

— Tudd meg, te számár, hogy az nem tekintetes ur, az nagyságos ur.

— Bocsánatot kérek, szólt megszeppenve, a szakácsné — biz én azt gondoltam, hogy édes testvérek.

FŐVÁROSI DAL.

Kedves barátim a »provinciákon«,
Szörnyü haraggal oh ne bántsatok;
A sok levél rég várja válaszát bár —
Ezer bocsánat — én nem irhatok.
Rég volt nagyon, de — jól tudom — igaz volt,
Hogy a szekért én véletek tolám; —
Ki itt, ki ott, ki merre — tudja gólya!
Vegyétek hát e nyílt epistolám.

Nem hajtja körmöm titkos gőzerő, hogy
Irjak naponként tíz vagy husz lapot;
Aztán ha dolgom elhagynám miatta,
Ki lopna én helyettem is napot?
Nos, mit mosolygtok? — Mindhiába léssen
Éj-napon át a könyvet bujnotok;
Több ismeret ragad reám az utban,
Ha én az utcán csak végig futok.

S hogy a jó isten így felvitte dolgom,
Megvallom, erre büszke lettem én;
Levél »vidékről« — — választ vár írója — —
Veszem a dolgot most nagy könnyedén.
Minden, mi nagy s szép, innen egy halomból
A szép hazába szerteszét ragyog;
»Ez ifjuság lesz a nemzet savává,« — *)
S én is fővárosi ifju vagyok!

Kedves barátim a provinciákon,
Szörnyü haraggal hát ne bántsatok
Ha tán a válasz csak mindegyre késik;
Im láthatjátok, gondjaim nagyok.
Világos ebből, hogy mily áldozat voln'

*) Lásd x. 1875|6. egyetemi tanácsi megnyitó beszédet.

Levéliírásba nékem kezdeni;
S ne higgyétek, hogy tán azért nem irok,
Mert restelném »unfrankirt« küldeni. . .

Uj Kálmán diák.

Miben halt meg?

Rosz feleségre tett szert szegény X. Zsigánk.
Addig addig üldözte, hogy nemsokára kiüldözte az árnyékvilágbol.

— Szegény Zsiga, miben is halt meg? — kérdi egy ismerőse a másikat.

— Én nem tudom, — válaszol a másik — hacsak nem abban, ami sirkövére írva van, hogy »boldog házasságának első évében.«

A PRESSÉNEK.

»Tisztelt sógor-asszony, Bécs városi Presse,
Miért veti azt a sulykot olyan messze?
S ha már szólásra nyílt nyelvének rekeszszé,
Illik-e, hogy mérgét fejünkre ereszszé?! —
Hol van a magyarnál szenvedélynek nesze!
E luxus-czikk nálunk réges-rég kivesze; —
Hanem bezzeg füstöl a kendtek eresze,
Azért ott babráljon, ha van — egy kis esze.«

Berczi emlékkönyvébe.

»Német Berczi-Mokány Berczi,
Messze földön nincsen párja, —
Csak az kár, hogy vannak percz'i,
Mikor, — hajh na! — esztét járja,
Neki ront az edzett csernek,
S hogy majd kidül, lesi-várja,
Azon közben jól rá vernek,
S dönti a — Tisza árja.«

Mi volt az oka?

Ostfyt, azt az arany-szájút,
Azért küldte Pestre Csorna,
Hogy ne otthon, hanem másutt
Visitson e bús kintorna.«

Az obligát udvarló,

a ki minden menyecskét felbízta, hogy sárga répát főzzön az **urának**.

A karzaton.

(Éneklí Sanctus Emericus.)

Hol vagytok szép idők, arany ifju álmaik?
 Messze eltűnőtek, soha meg nem látlak...
 Oh! zászló, zongora hűtlenek levétek!
 Vendégi a körnek, oh! hova levétek?
 Fáj szívem, hogy többé meg nem hordozhatlak,
 Ah! de a keservek legjobban zaklatnak,
 Ha rá gondolok, hogy Tiszá oldalánál,
 Fürtözetlen fővel, valaki más mászkál.
 Szánjatok meg engem karzatok vendégi!

Vendégi! Vendégi!

Volt esze.

Ugyakarta kisbíró uram személyében a sors, hogy János gazdához is bekövártélyozzanak egy huszárt. Ebéd alatt az asszonynak is asztalhoz kellett ülnie, noha jó háziasszonyhoz nem illő a konyhát odahagyni. Hanem hát a katona uram így akarta.

Az asztalnak azonban két oldala a falhoz volt támasztva, el lévén törve az egyik lába; így tehát mind a háromnak egymás mellett kellett ülnie.

Helyfoglalásnál tuszkolta ugyan az asszony férjét, hogy üljön ő és a huszár közzé, de az sehogy sem akart engedelmeskedni, s így az asszony jutott a középre.

A huszárnak szörnyen inyére lehetett a dolognak illetén fordulata, mert az asszony ellenkezése daczára többször megölelte sőt, mi tűrés tagadás meg is csókolgatta. Ez pedig mint egy védőt keresve férjére nézett; de a gazduram csak lapított.

Ebéd után a huszár távoztával bölcs pofával áll elő a gazda s homlokára mutatva mondja:

Látod asszony, van itt ész, ha én ülök a középre engem ölel meg a huszár!

Megtévedt.

Megyen curátor uram jókor reggel egy kis papra morgóra által a tanítóhoz.

— Hallotta-e curátor uram — szól a tanító midőn már a harmadik pohár sligovicza járja — hogy a tiszteletes asszony az egész éjszaka beteg volt.

— De hogy hallottam, de hogy! ejnye, ejnye! meg is nézzem... s azzal átment a paphoz, s ott ilyen

szavakkal adta tudtul sajnálkozását a betegnek.

— Kedves tiszteletes asszony azt hallottam, hogy az egész éjszaka roszalkodott, oh beh sajnálom! de ki is hitte volna.

AZ „ÜSTÖKÖS“ EREDETI OKMÁNYTÁRA.

Jegyző választási kortes dal.

Föl polgárok hű az érdek!
 Itt az idő tehát kérek!
 Embert válasszunk a gátra!
 Ki a köznek az javára!

Éljen Huszár a főjegyző

Éljen tehát a Főjegyző!
 Huszár legyen a jegyzőnk!
 Azt választjuk azt nem hadgyuk!
 Huszár legyen a mi jegyzőnk

Éljen a Huszár főjegyző

Nem tágitunk nem is lehet!
 Ötött elhagyni nem lehet!
 Miért a derek s magyar honfi!
 Küzdött magyar alkotmányért!

Éljen a Huszár Adolf!

Szegény boldog egy akarat!
 Egy értelem egy szív alatt!
 Legyen köztünk jel adatott!
 Huszár legyen a mi jegyzőnk!

Éljen Huszár Adolf!

Eső esik karikára!
 Huszár Adolf kalapjára!
 Ahány csöppek esnek rája;
 Anyi áldás száljon rája!

Éljen Huszár Adolf paksi főjegyző!

SZERKESZTŐI SUBROSA.

— Tell W. H. Annyi bizonyos hogy nem Tell Wilhelm, mert a cézél nem találja el. Aztán egy kis ortografia sem ártana. — Uj Kécske L. L. urnak. Tréfa volt az egész. — Z. J. Amit a nép énekel, az jó; de isten ments meg attól, amit ön énekel. — »Tek epályán« S. G. Ismerünk, szép masz! De trágárságokat még masz alatt se fogadunk el.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:
JÓKAI MÓR.

Státió utca 80-ik szám alatt.

Budapest. 1875.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Athenaeum-épület.)

Hirdetések felvételnek:
 egyedül

LÁNG LIPÓT ÉS TÁRS.

I. nemzetközi hirdetések felvétel irodájukban, Budapesten
 Fűrdő-utca 1-ső szám.

Rajzolja

JANKÓ.

Metszi

POLLAK.

Kiadásomban épen most megjelent és minden könyvkereskedés útján kapható:

A SZABADKÖMIVESSÉG LÉNYEGE ÉS TÖRTÉNETE.

dr. Lewis L.-től. III. kiadás német nyelven 2 frt.

E mű, melyet Magyarország és Németország legtöbb páholya számos példányban megrendelt, általánosan a szabadkőművesség legterjedtebb és legnépszerűbb hangon írt történetének van elismerve. Vilmos német császár ö felsejé és műszerzőjének legfelsőbb elismerését fejezte ki és jelentékeny ajándékkal tüntette ki. Laikusoknak, kik a szabadkőművesség tekintetében tájékozást keresnek, és munka különösen ajánlható.

Metzger Emil,
könyv- és műkereskedése Budapesten,
a nemzeti színház épületében.

Ajánlkozás.

Egy fiatal ember valamely ügyvédi irodában, mint gyorsíró vagy mint másoló óhaját alkalmazást nyerni. Szíves ajánlatokat »A. B. 101« alatt, — Láng Lipót és társ. I. nemzetközi hirdetési felvételi irodájukhoz Budapestén fűrdő-utca I. sz. kéretik.

Egy művelt

fiatal hölgy

óhaját egy magánosan álló urnál mint **gazdasszony** mielőbb elhelyeztetni. Szíves megkereséseket kéretik »A. C. 102« alatt Láng Lipót és társ. I. nemzetközi hirdetési felvételi irodájukhoz Budapestén, fűrdő-utca 1. sz.

Egy nő,

ki a német, magyar és francia nyelvet bírja s zenei műveltséggel is bír és háztartási ügyeket alaposan érti, keres vagy nevelőnői vagy mint háziholdgy alkalmazást helyben vagy vidéken. — Szíves megkereséseket kérek A. T. betűk alatt Láng. L. és társa hirdetési irodájába Budapest, fűrdő u. 1. sz. intézni.

Nevelőnőket

északnémet- és francia-nőket ajánl. jótállás mellett a teljes képességért, **Venétianer N.** Budapestén, kerepesi-út 15. sz.

Zongora - tanítás.

Egy gyakorlott zongora-tanítónó még néhány szabad tanórával rendelkezik. Levelek Láng Lipót és társa I. nemzetközi hirdetési irodájához, Budapestén, fűrdő-utca 1. sz. kéretnek intézgetni. A. D. 103 alatt.

A zordon időszakra!

A légvonatot tökéletesen elzáró gyapot-hengerek, az eddig ismert egyetlen, ezen czélnak valóban megfelelő előkészület, mely mindamellett nem hátráltatja az ablakok és ajtók felnyitását. Követve a használati uszást ezen hengerek könnyűséggel alkalmazhatók az ablakok és ajtók széléire, s egy közpénységű ablak elzárására alig kerül 50 kr. A hengerek rojtszámára áruhatnak és kerül az **ablakokra való** fehér 4 kr, barna 5 kr, **ajtókra való** fehér 6 és 10 krajczár, barna 7 és 11 krajczárba rőfje.

Helyben egy ablak-elzárás munkájert 20 kr számítunk.

Mindenemű lábbelbe rakható parafatalpak nőknek és uraknak egyaránt ajánlható legbiztosabb öv-szer, a lábat hideg és nedvesség általi megfűlés ellen. A talpak mindenemű és ragysága lábbelbe egyszerűen berakhatók, s megrezzenésnél a talp hosszának közlése kéretik. Közönségesek 45 kr, finomabok két nemel 65 és 85 kr, párja 100 kr, hölgyeknek 1 frt 15 kr, uraknak 90 kr, kis gyermekeknek 80 kr, lánykának 90 kr, hölgyeknek 1 frt 15 kr, uraknak 1 frt 60 kr párja. Legfinomabb angol magas sarkú hölgycipők.

Brandner Ferencz bőrcserváló kenőcs, a legkínzóbb szer, melynek használata mindenemű lábbeljeiket vízhatlanná tesz, tartósságukat fokozza, s mindamellett a fenyőmáz alkalmazását engedi, úgy, hogy a legfinomabb hölgycipőknél is alkalmazható.

Rugany felcipők szinty előnyvel használható **kocsiszám,** **gepszíjjak,** egyáltalában minden bőrneűek épességben tartására. 1/3, 1/2 és 1 fontot tartalmazó pléndoxyz utatitással együtt 1 forint, 1 frt 50 kr. és 3 forint.

Korcsolyák kitünő neveit, fátalpak 1.60, 2.20, 3.50, 4.50. felsőrfelható vaszerkezetűek 5 frt, 6 frt, 7.50, valódi amerikai Halifax 8 frt párja.

Angol Legging (Kamaschnik) korcsolyázók, vadászok és lovaglók számára. Párja 3.60—12 forintig.

Jégpatkók a kicsúszást s elesést fagyos időjárásnál biztosan elhárítják, gyakorlati két nemel, párja 90 kr. és 1 forint 40 kr.

Mulattató tarsas-játékok legújabb neveit, felnőttek mint az ifjúság számára, melyekről szívesen szolgálnak kimerítő rajzokkal ellátott árjegyzékkel, ajánlják:

KERTÉSZ ÉS EISERT Budapestén, Dorottya-utca 2. sz.

Írásbeli megbízások pedig utánvet mellett gyorsan kildetnek.

KERTÉSZ ÉS EISERT Budapestén, Dorottya-utca 2. sz.

Írásbeli megbízások pedig utánvet mellett gyorsan kildetnek.

Őszi és téli idényezikkek.

Fűtő-eszközök. Tűzfűtőt, horgot és szén-lápatot tartalmazó **készletek,** 1.50—3 frt. Valódi angolok 5.50—7.50. **Kandalló-állványok** fűtő-készlettel felszerelve 3.60, 3.85, 4—10 frt. szinten ilyenek kutyákat s egyéb alakokat ábrázoló festvényekkel 8—20 frt. **Kandalló-keretek** öntött vasból és sárgarézbe 2.70—20 frt. **Kályha-előtálcák** vasból és sárgarézbe 1.75, 4.25 frt. **Községek és conks-kosarak** 2.20—7.50 kr. **Fa-kosarak** nádól 3—12 frt. szinten ilyenek pléből 6.80—15 frt. **Kályha- és kandalló-ernyők,** különönmű kiállításnak **Fűvők,** közönségesek és finomabbneműk 90 krajczártól 4 forint 50 krajczárig.

Thea-eszközök. **Samovár-és thea-üstök,** **szűrök és golyók,** **tojásfűzők,** **thea-szelenczék,** **szerénytűk** stb. olcsóbb és jelesimább nemel.

Lak-diszek. Virág-asztalkák 8—32 frt. Párkosarak, kalitkák asztalokon és függesztési valók, ágas gyertyatartók, függő virágkosarak és estjei mécsek, látogatógéj-tálcák, máványutánozóvany szlopok, szobrok, angora lábszőnyegek, vas esernytartók, stb.

Lábtörülők székárad-fonadékból, tengerifü, cocufasmaszat és ruganyból, előszobák, pitvarok és lepcsőházak részére, kiállításukhoz aránylag 85 kr., 95 kr., 1 frt 40 kr., 2—6 frt

Új találmányu francia gyorsforraló lámpa. (Rechaud a flamme gyors.)

Ezen gyors hatása, könnyű kezelése és takarékoságánál fogva minden háztartásnak ajánlható borszesz-lámpa, valódi kis takaréktűzhelynek nevezhető, s sántyug viz, tej sat. forrasáshoz, tea főzéséhez, mint etkek melegítéséhez és k szítéséhez alkalmas. Kisebkek darabja 2 frt 75 kr, nagyobbak 3 forint, nagyok 4 frt.

Egy thea-kanna külön 1.75.

Nemkülömben ajánljuk a háztartás körébe vágó számtalan gyakorlati cikkeket és udjónságok dús választékát, melyekről szóló rajzokkal ellátott új kimerítő árjegyzékünkkel kívánatra bérmentesen szolgálnunk.

KERTÉSZ ÉS EISERT Budapestén, Dorottya-utca 2. sz.

Írásbeli megrendeléseket utánvet mellett gyorsan eszközölünk.

KERTÉSZ ÉS EISERT Budapestén, Dorottya-utca 2. sz.

Írásbeli megrendeléseket utánvet mellett gyorsan eszközölünk.

KERTÉSZ ÉS EISERT Budapestén, Dorottya-utca 2. sz.

Írásbeli megrendeléseket utánvet mellett gyorsan eszközölünk.

KERTÉSZ ÉS EISERT Budapestén, Dorottya-utca 2. sz.

Írásbeli megrendeléseket utánvet mellett gyorsan eszközölünk.

KERTÉSZ ÉS EISERT Budapestén, Dorottya-utca 2. sz.

Elégtétel

Orlicz Rudolf tanár urnak, lotto-mathematikus Berlinben, Wilhelmstrasse 127. sz.

Én alulírott ezennel — s pedig örömmel párosult szívességgel — elismerem, hogy fentnevezett ur tudományáttal, s illetőleg

játékmódja és utasítása után

a bécsi lotto-huzásban egy secco-ternót nyertem.

Legyen ezen nyilvános elismerésem azon feltétlen bizalomnak — melyet nevezett tanár ur e téren oly nagyon megérdemel — szilárdítója és terjesztője, egyszersmind azon őszinte köszönetem egy részének lerovása, melylyel én neki és tudományának tartozom.

Legyen tehát ezen nyilvános köszönetem azon alaptalan megtámadásoknak fegyvertelenítője is, melyek oly gyakran minden meggyőződés nélkül, — sőt néha ellen is — magánzóok és a sajtó részéről ezen ur irányában megkísérletnek.

Bécs, 1875-iki október hó 5-én. Szabady.

A háztartás és konyha számára

ajánljuk a következő gyakorlati cikkek dús választékát:

Új petroleum főzőkészületek,

oly sikeres találmány mely cselzészerűség, veszélytelenége, a tüzelés olcsósága és kényelme használhatóságánál fogva hivata van, általános használatba jönni. Egy edénynek szolgáló készülék frt. 3.60, 5.40, 7.30, két edényük 6.60, 9.50, 12 frt. s a hozzá való faze-kakat, burgonya-, thea-, főzők 60 krajczártól 2 forintig.

Comfort kávéfőző gőz-gépek,

vagyis a borszesz-vel használható gépek legelőkeltebbjei, melyek alig tíz perc alatt készítenek kitünő kávét:

1	2	3	4	6	8	10	12	19	eszege
frt 5.80	6.70	7.50	8.50	9.70	11—	12.90	15.60	18.70	d-rabja.

Szinte ilyenek **tejforralóval egybekötve,** melyekkel a reggelit az asztalon tökéletesen el lehet készíteni:

1	3	6	8	eszege
10.50,	13.50,	16.50,	19	frt.

Chinai (alpacca) ezüst evőkészletek gyári raktára,

melyeknek részletes árjegyzékével és rajzával kívánatra szolgálnunk.

Kitünő kávépörölők,

borszesz-vel használhatók:

1/4	1/2	3/4	1 fontnak
frt 3.—	3.60	4.20	5.75.

Asztali esengtyűk nyomó-készületek

1.80, 2.—, 2.50, 3, 4—8 frt, közönséges 40, 75 kr., 1 frt, 1.50—2 frt.

Francia istálló-lámpák,

tűmentes szilárd készítmény olajnak, 3 nagyságban frt. 1.70, 2.40, 2.90.

Asztali lámpák és villák

csont, ébenfa, sat. nyelű angol és steyer készítmény nemel, tucztartja 4.50—15 forintig

Amerikai dugaszoló gépek

szekerekre szilárd készítmény bedugaszolóhoz 1 frt 80 kr.

Péreg perzselő sours-csere,

folyvató önmagától felállító egérfogó 1 es 1 frt 80 kr.

KERTÉSZ ÉS EISERT Budapestén, Dorottya-utca 2. sz.

Raktárunk kimerítő, rajzokkal ellátott árjegyzékével szívesen szolgálnunk.

Írásbeli megbízások utánvet mellett gyorsan eszközöltenek.